

TARİHÎ YÖNÜYLE KÜTAHYA MUTASARRIFI MEHMED EMİN VAHİT PAŞA

Mustafa EĞİLMEZ*

ÖZET

Aslen Kilisi olan Mehmed Emin Vahit Paşa, iyi bir tahlil gördükten sonra devletin üst kademelerinde çeşitli görevler yaptı. Bir ara Kütahya Mutasarrıflığında da bulunan Vahit Paşa, burada kendi adını taşıyan bir kütüphane kurdu. 1821'de Yunan isyanının çıkması esnasında Sakız Adasında görevli bulunan Vahit Paşa, adadaki isyanın bastırılmasında büyük başarılar gösterdi. Bosna Valiliğine tayin olduğu sırada vefat etti(1828). Kabri Çanakkale'nin Geyikli köyünde bulunmaktadır.

Vahit Paşa, âlim, şair, hüner ve marifet sahibi, basiretli ve ileri görüşlü bir kimseydi. Ancak kendisini beğenmiş birisi idi.

ABSTRACT

Having received an excellent education, Mehmet Emin Vahit Paşa, who was born in Kilis, he was charged in many higher government offices. Vahit Paşa, who was also on duty as the governor of Kütahya for a while founded a library in the name of him. Vahit Paşa was on duty in the Sakız Island when the Greek Revolt started in 1821, and he succeeded in stopping the people's revolt. By the time he was promoted to a higher position as a governor of Bosnia, he died. His grave is now at the Geyikli village, in Çanakkale.

Vahit Paşa was a wise man, a poet, a skilful man. He tended to have high self esteem, but he managed to pass through many difficulties and he was able to predict the future.

* Yard.Doç.Dr. DPÜ. Fen-Edebiyat Fak. Tar. Bl. Öğretim Üyesi

1. HAYATI

Türk tarihi yetmiş ender şahsiyetlerle doludur. Bu şahsiyetlerden birisi de 19. Yüzyılın başlarında yetmişmiş olan Mehmed Emin Vahit Paşa'dır.

Kılıslı olan Vahit Paşa, Nusayrilerdendir¹. Babasını küçük yaşta kaybeden Vahit Paşa, annesiyle birlikte İstanbul'a gelip yerleşmişlerdi. İstanbul'da annesi Osmani Hulusi Efendi adındaki saray baltacısı ile evlendi. Bu sebeple kendisi İstanbullu diye tanınmaktadır².

Vahit Paşa Kılıslı olmakla beraber, "Ferzend-i İstanbul'um, Ferzend-i Stanbul" misrasını devamlı söyleyordu. Böylelikle kendisini İstanbullu olarak göstermeye çalışıyordu. Devrin şartları içerisinde iyi bir tahsil gördükten sonra maliye kalemine girdi. Daha sonra III. Selim devrinde Galata Voyvodası ve Zecriye Muhammedi olan Topal Halil Eiendi'ye intisap ederek Zecriye Başkatibi oldu. Zecriye Muhammedi Ahmed Efendi'nin azlinde sona bir süre vekâlet edip daha sonra asıl olarak Zecriye³ Muhammedi oldu. Hafız İsmail Paşa'nın sadrazamlığı zamanında (1805-1806) görevden alınmış, onun ayrılmamasından sonra yerine gezen Galip Paşa'nın tevcihatunda Mevkufatçı⁴ olmuştur H.1221-M.1806⁵.

Mevkufatlıktan Nişancılığa⁶ getirilen Vahit Paşa, askeri ve siyasi bir ittifak yapmak için Napolon'a elçi olarak gönderildi.⁷ Çeşitli sebeplerden dolayı başarılı olamayarak geri döndü.⁸ Daha sonra İngilizlerle barış görüşmeleri için görevlendirildi.⁹

¹ Mehmet SÜREYYA; Sicili Osmanlı, Haz. Seyit Ali kahraman, C.5, Tarih Vakti, Yurt Yayı. İstanbul-1996. s. 1648

² İ. Hakk UZUNÇARŞTU; Kütahya Şehri, Devlet Mtb., İstanbul-1932, s.129; Faik Reşit UNAT; Osmanlı Seferleri ve Savaşları, Haz. Bekir Şakir BAYKUT, T.T.K., Ankara-1968, s.202; Bursa Mehmet Tahir EFENDİ, Osmanlı Müdüfleri, Haz. İsmail ÖZEN, Meral Yayıncı, İstanbul-1975, s.154

³ Zecriye; Miskintan alunan resim(vergi) hukukunda kullanılan bir tabirdir. Daha geniş bilgi için bkz. M. Z. PAKALIN; Osmanlı Tarih Deyimleri Ve Terimleri Sözlüğü, C.3, Millî Eğitim Basımı, İstanbul-1983, s.649 ve devamı.

⁴ Mevkufat; Para bedelleri, mahalli tumarlar hasatları, vakıfelerden hasıneye ait varadat fazaları, örfi tekilinden harba aitoların hakkında kulandırır bir tabirdir. Daha geniş bilgi için bkz. PAKALIN; A.g.e. C.2, s.497 ve devamı.

⁵ Mustafa YEŞİL; "Kılıslı Vahit Paşa Kütüphanesi", Ülkü Dergisi, S.25, Uks Basımı, Ankara-1949, s. 17

⁶ Nişancı: Hükümdarların alımlarılarını taşıyan ferman ve beratları Türklerde "nişan" adı verildiğinden bu alımları tekneye izinli makam sahibine de "Nişancı" denilmiştir. Daha geniş bilgi için bkz. M. Z. PAKALIN; A.g.e. C.2, s.697 vd.

⁷ Bursa Mehmet Tahir EFENDİ, A.g.e. s.154, SÜREYYA, A.g.e., S.1648; UNAT, A.g.e., s.201-202

⁸ Fransa'nın Rusya'ya yakalanması, Osmanlı Devleti ile İngiltere aleyhine ittifak yapılması en önemli sebep olarak ifade edilmektedir. Daha geniş bilgi için bkz. Ahmet Cevdet Paşa, Tarih-i Cevdet, C.8, (Sad. Tevfik TEMELKURAN). Üçdal Neşriyat, İstanbul-1966, s.276, vd. UNAT A.g.e., s.201-202

⁹ İ. H. UZUNÇARŞILI; A.g.e.. s. 130

Vahit Paşa Çanakkale'de İngilizlerle yapmış olduğu başsa görüşmelerinde başsa göstererek devletin istekleri doğrultusunda bir anlaşma sağladı. Bu sebeple önce Defter Eminii¹¹ ve daha sonra Rikab Reisii'l-küttabi¹² "görevine getirildi. Üç ay sonra azledilerek Kütahya'ya sürgün edildi (H.1224-M.1809). İki yıl kadar Kütahya'da görev yaptıktan sonra Tophane Nazırlığı'na getirildi. Bir müddet sonra Tersane Eminii¹³ oldu, Antalya çevresinde eşkiyalık yapan Tekelioğlu İbrahim'in idamından sonra etrafındaki yakalama için görevlendirildi. Bu sırada Teke ve Hamid sanctakları vezir payesiyle idaresine verildi(H.1229-M.1813-14). Bir müddet sonra Hanya Muhabizliği'na getirildi. Burada bir takım sebeplerden dolayı vezirliği elinden alınıp İstanköy adasında ikämət ettirildi. Yunan isyanının ortaya çıkması ve adalarla da sığraması üzerine H.1236-M.1820 tarihinde vezirliği iade edilerek Sakız adası muhabizliğine getirildi. Sahildeki bazı kuvvetlerle Siğla sancağı mütesselliği İlyas-zâde İlyas Ağa da maiyetine verildi¹⁴.

Vahit Paşa Sakız adasındaki bu isyanın bastırılmasında büyük başarılar göstermiştir. Fakat Kaptan-ı derya Nasuh-zâde Ali Paşa ile aralan açılması üzerine Sakız mutasarrıflığından istifa etmiştir. Bir müddet Urla'da kaldıkten sonra Alâiye'de oturması emredilmiştir. Daha sonra da Afyonkarahisar'a tayin edildi. Galip Paşa'nın sadrazam olmasından sonra vezirliği iade edilerek 1824'te Halep valisi oldu. 1826'da vezirliği tekrar alınrak önce Konya'ya, daha sonra da Bursa'ya görevlendirildi. 1827'de vezirliği iade edilerek giderleri kendisi tarafından karşılanmak üzere 500 kişilik birlikle İstanbul Muhabizliğine getirildi. Kısa bir süre sonra Bosna valiliğine tayin edildi. Ancak bu görevde gidermeden vefat etti(1828). Çanakkale'nin Geyikli köyüne defnedildi.¹⁵

2. ŞAHSİYETİ

Vahit Paşa alım, gair hüner ve marifet sahibi bir kimseydi. Ancak geometrisiz, gururu, bencil ve kendini beğenmiş birisiydi.¹⁶ Sefinetü'r-rües adlı esere zeyl yazan Süleyman Faik Efendi, Vahit Paşa'nın hasis birisi olduğunu ifade eder.¹⁷ Bu sebeple biriktirdiği dört bin kese eşyası mirasçıları olan iki karısına kaldı. Zaten başka mirasçısı da yoktu.¹⁸

¹⁰ Geniş bilgi için bkz. PAKALIN; A.g.e., C.1, s.418 vd.

¹¹ Geniş bilgi için bkz. PAKALIN; A.g.e., C.3, s.44 vd.

¹² Geniş bilgi için bkz. PAKALIN; A.g.e., C.3 s.465 vd.

¹³ Büyük Lüsse Sözlük ve Ansiklopedi, C.23, s.12061.I.II. UZUNÇARŞILI; A.g.e., s.130, UNAT, A.g.e., s.202

¹⁴ Bursa Mehmet Tahir EFENDİ, A.g.e., s.154, UNAT, A.g.e., s.202 UZUNÇARŞILI; A.g.e., s.132, Bursa kuyanıkağıda 1826 yılında Bursa valisi iken vefat ettiğini yazmaktadır.(Büyük Lüsse, C.23, s.12061)

¹⁵ UNAT, A.g.e., s.202,

¹⁶ UZUNÇARŞILI, A.g.e., s.131, SÜREYYA, A.g.e., s. 1649

¹⁷ SÜREYYA, A.g.e., 1649, (Uzunçarşılı, Vahit Paşa'nın vefatında müceveratından başka on iki yük kurus nakdi çıktırmış kaydeden. UZUNÇARŞILI, A.g.e., s. 132)

Bu sebeple dört bin kese egaya biriktirmiştir. Mirası iki karısına kalmıştır. Çünkü başka mirasçı bulunmamaktadır. Başarılı olmasından dolayı kısa sürede makamı ve mevki kazanması, İngilizlerle yapılan barış görüşmelerinde muvaffak olması kendisini çekerkenlerin düşmanlığına sebep oldu. İstanbul'da Ayvansaray'da annesinin yanında oturması, zengin olduğu halde kendisine bir ev almaması ve Ayvansaray civarında Kiptiler'in oturması sebepleri sonucu "Ayvansaraylı Vahit" ve "Çingene Vahit" diye alaya maruz kalmıştır. Kendisi de bunlardan çok iğnelenmiştir.²⁰ Basireti ve ileri görüşü bir kimseydi. Buna delil de Sakız olaylarının çıkışmasından evvel Bâb-ı âliyi tedbir alınması için bilgilendirmiş ancak dikkate alınmamıştır. Metanet, ve cesaret sahibi birisiydi. Sakız isyanı sırasında sükûk bir durumda iken, Fransız konsolosunun yardım teklifini reddetmesi bunu göstermektedir. 1809 yılından itibaren Kütahya'da bulunduğu surlarda, Kütahya ırsanının ilim öğrenmedeki gayreti ve kıymetli eserlere ulaşamamalarından doğan sıkıntılarından ve büyük âlimlerden Abdülbâki Fikri Efendi'nin kemâl ve faziletine hürmetinden dolayı, bir kütüphane kurarak kıymetli eserler bırakmıştır.²¹ Buradan ayrılmadan sonra da bu kütüphaneye eserler göndererek yardımını sürdürmüştür.²²

Aynca bu kütüphanenin giderlerinin karşılanması için de vakif oluşturularak gelirleri kayda alınmıştır.²³

Kütüphanenin çalışma esaslarını, ihtiyaçlarının karşılanması için tahsis edilen vakufları, bunların gelirlerinin harcama esasları vs. belirten valifyesi kendi adını taşıyan kütüphanenin 1230 numaralı yazma eserler bölümünde bulunmaktadır.

Burada dikkat çeken en önemli husus, Kütahya ırsanının ilme ve ilim öğrenmeye olan ilgi ve hassasiyeti, diğer taraftan da Vahit Paşa'nın ilme ve ilim adamlarına olan kıymeti görmekliyiz.

²⁰ SÜREYYA, A.g.e., s.1649, UZUNCARŞILI, A.g.e., s.131

²¹ Mehmet Emin Vahit Paşa'nın kurduğu bu kütüphaneye teslim edilen kitapların kayıtları Osmanlı arşivlerindeki 83 nolu dosya ve 22 numaralı ve II Safer 1229 tarihli vesikada kayıtlıdır. (Cevdet DADÂŞ-ALİLLÂ BATUR, Osmanlı Arşivlerinde Kütahya, Kütahya Belediyesi Yay., Kütahya-1999, s.92-93)

²² UZUNCARŞILI; A.g.e. s.132, Komiyon; Kütahya, Atatürkün Doğumurun 100. Yılında Armağan, İst. Ürv. Yay., İstanbul-1981, s. 747, SÜREYYA; A.g.e. s.1649. Vahit Paşa'nın Sezi, Türk Kütüphaneçiler Derneği Yay., Kütahya Şb., S.20. 1995, s.3. Vahit Paşa'nın Tekke Sarcoğlu Mutasarrıf iken Kütahya'da yaptığı Kütüphaneye gönderdiği kitapların listesi Osmanlı arşivlerinde 84 nolu dosyada 02 numaralı ve 29 Şevval 1230 tarihli vesikada yer almaktadır.

(DADÂŞ- BATUR, A.g.e. s.93)

²³ Aynca bu kaydı gösteren vesika Osmanlı arşivlerinde 82 nolu dosyada ve 46 numaralı ve 27 Şevval 1227 tarihli vesikada kayıtlıdır. (DADÂŞ- BATUR, A.g.e., s.92, UZUNCARŞILI, A.g.e., s. 133)

3. FAALİYETLERİ

Vahit Paşa Mevkufalı görevinde bulunduğu surada, Fransa ile ittifak için görüşme yapmak üzere eki olarak Paris'e gönderildi. Ancak bir takım siyasi sebeplerden dolayı başanlı olamayarak görevden alındı. Bu sırada Napolyon Bonapart Prusya ile savaşmaktadır idi. Vahit Paşa, Danzig şehrini kuşatmakta olan Napolyon ile görüşmek üzere görevlendirildi. Ancak Fransa'nın kararsız bir politika takip etmesi, Talleyran'ın münasebetsiz teklifleri ve III. Selim'in hail edilmesi sebeplerinden dolayı görüşmelerden bir netice elde edilemedi. Bir taraftan bu tür bir gelişme olurken, diğer taraftan da Napolyon, Rusya ile anlaşarak Osmanlı Devleti'ni yalnız bırakmıştır. Ruslarla Tilsit antlaşmasını yapan Napolyon'un Paris'e dönmesinden sonra, Vahit Paşa da Paris'e giderek görüşmelere devam etti. Ancak bir netice alamadı.²⁴

Bunun üzerine, Vahit Paşa İngilizlerle barış görüşmeleri için Çanakkale'ye gönderildi. Yukanda ifade edildiği gibi, Napolyon Bonapart ile Çar Aleksandr arasında Osmanlı Devleti ile İngiltere aleyhine olarak yapılan Tilsit ve Erfurt antlaşmaları, iki devlet arasındaki savaş haline son verecek ve bir savunma antlaşmasına zemin hazırlayacak. İngilizlerle yapılan görüşmeler neticeye ulaşı. Ancak bir takım pürüzlerden dolayı antlaşma kolay olmadı. 5 Ocak 1809'da Çanakkale(Kale-i Sultaniye) antlaşması imzalandı.²⁵

Bu antlaşmayla Osmanlı Devleti, savaş durumunda olduğu İngiltere ile barış yapmış ve onunla ittifak yapmıştır. Bu da Osmanlı Devleti'ne büyük bir destek ve avantaj sağladığı gibi, Rus-Fransız ittifakına karşı da bir denge unsuru kazandırdı.

Aynca boğazların yabancı devletlerin savaş gemilerine kapalığı ilkesi, ilk defa devletler arası bir antlaşmada yer almış, antlaşmanın getirdiği önemli bir değişikliktir. Bu da boğazlar üzerinde İngiliz-Rus rekabetinin açığa çıkmasına sebep olmuştur.²⁶

Vahit Paşa Osmanlı Devleti'nin isteği doğrultusunda bança muvafak olduğu için görevi yükseltilerek Defter Emini ve kısa bir süre sonra da Rikâb Reisi'l-Küttâbi görevlerine getirildi. Fakat bir takım sebeplerden üç ay sonra görevinden azledilerek Kütahya'ya sürüldü.²⁷

²⁴ UN AT, A.g.e., s.201-202, Ahmet Cevdet Paşa, Tarîh-i Cevdet, C8, s. 133.276.277.293.295, Daha geniş bilgi için bkz? A. Şükrü ESMER, Siyasi Tarih, İstanbul-1944, s.76,

²⁵ Daha geniş bilgi için bkz. Cemal TUKİN, Osmanlı İmparatorluğu Devrinde Boğazlar Meslesi, İstanbul-1947, s. 108 vd. Ahmet Cevdet Paşa, Tarîh-i Cevdet, C.8, s.83-89

²⁶ Daha geniş bilgi için bkz. Ruhi UÇAROL, Siyasi Tarih, İstanbul-1985, s.74

²⁷ UZUNCARŞILI, A.g.e., s.130, Mustafa YEŞİL, A.g.m., s. 17-18

Çeşitli kaynaklarda Vahit Paşa'nın Kütahya'ya sürlümesine sebep olarak; İngilizlerle yapılan berîş görüşmelerinde başarılı olmasından dolayı kibirlenmesi, devlet adamlarını takhir edip hafife alması, padişahın bazı hattı hümayunlarını tenkit etmesi ve bazı liyakatsız kâtiplerin maaşlarını hazineyi korumak maksadıyla vermemesi, şikayette bulunanları tekdire kalkışması üzerine padişah tarafından sürgüne gönderildiği kaydedilmektedir.²⁸

Kütahya'da kaldığı süre içerisinde bir kütüphane kurar. Bu kütüphane çeşitli değişikliklerle günümüzde kadar faaliyetini sürdürür. Kütüphanenin ilk kuruluş yeri, Ulu Caminin son cemaat yerindeki küçük bir odadır. Bunu odanın giriş kapısının üzerindeki kitabeden de anlamaktayız.²⁹ Bu kütüphane bu gün Türkiye'nin yazma eserler bakımından sayılı kütüphanelerinden birisidir. Kendi eserleri ile birlikte tarihleri çok eski olan kitaplar bulunmaktadır.

1932 yılına kadar ilk kurulduğu yerde faaliyetini sürdürden kütüphane, daha sonra Ulu Cami yanında bulunan Germiyanoğlu II. Yakup Bey tarafından yaptırılan imaret binasına nakledilir. 1981 yılında Eski Hükümet Konağıının yanındaki binamı 4. katına taşınır. Ancak burada eski eserler kalarak diğer eserler öğretmen evinin binasına nakedilir. Bu gün Adnan Menderes İş Hanı'nda faaliyetini devam ettirmekte olup eski eserler de burada bulunmaktadır.

Vahit Paşa affedilip İstanbul'a döndüğünde Tophane Nazırı, bir yıl sonra Tersane-i Amire Eminiliğine getirilmiştir. Deha sonra vezir rübesiyle Tekke ve Hamit Sancakları valiliğine tayin edildi. Burada Tekclioğlu İbrahim'in ölümünden sonra bırakılmış malların devlet hesabına tespit işini yerine getirerek bu ailenin Selanik'e gönderilmesini sağladı. Buradan Hanya muhafizliğine getirildi. Kısa bir süre sonra da vezirliği alınarak İstanköy adasında ikâmet ettirildi. Aynı yıl vezirliğini tekrar alarak Sakız adası muhafizi oldu. 1821'de baş gösteren Rum isyam Sakız adasına da sıçradı. Düşandan gelen kuvvetlere Sakız Rumları da iştirak ettiler. Vahit Paşa isyannın bastırılmasında büyük başarılar gösterdi. Fransız konsolosunun yardım teklimini reddederek metanet ve cesaretini göstermiştir. Yirmi günden fazla süren

²⁸ Ahmet Cevdet Paşa, Tarih-i Cevdet, C.9, s. 140-141

- Kitabının günümüz Türkçe'sindeki metni şöyledir;

Kâmis-i ilm-i 'îfân sabık râz-i zi-jân
Yâni Vahid-i devrin'allâme-i zamane
Mîzâbâh-i din ï devlet-mîjâhî bezzî-n'efet
Dev-i sîrî hürmet-i bir fîz-i yegîne
Muhibbâr-î akdînîn bûrhan-î fan hanım
Kîch o zât vâli dârif 1-kîlîb irâzî
Koydu fîmî-i şîhî ümîti tâlebâne
Tâzîr okundu 'ayn-i nizâmû'l-le'l tâzîr
Cüd Vahid Efendi yapsa kîzibhâc (H.1227-M.1812)

Sakız isyam, Kaptan-ı derya Nâşuh-zâde Ali Paşa komutasındaki Türk donanmasının yardımına bastırıldı.³⁰

Bu durum Avrupa kamuoyu tarafından Türklerin Rumları katlettikleri şeklinde yansındı. Halbuki bütün Rum isyam boyunca en büyük vahşetleri yapanlar Rumlar idi. Silahsız halkı canavarca işkencelerle öldürmeyecekti. Rumlar zâlim iken mazlum tavrı takmarak, Avrupa devletler ve milletlerini kendilerine acıdurmanın yolunu buluyordu. Rumların gerçekle alakası olmayan ifadeleri bütün Avrupa'da Türkler aleyhine bir hareketin meydana gelmesine sebep olmaktadır. Krallık taraftarları bu isyamı hızlı ruhuyla ve Hristiyan olduklarından dolayı, hürriyet tarafları ise hürriyet mücadeleci telakkî ettileri için ası ve hunhar Rumların tâlini tutuyorlardı. Bu durum karşısında bu çeşit hareketlerin kendi memleketterinde de örnek olmasından çekindiği için Osmanlı Devletine taraftar olan Avusturya bagvekili Prens Metternich, devamlı olarak Bâb-ı âli'yi sıkıştırarak bir an evvel Rum isyamının her ne şekilde olursa olsun bastırılmasına destek veriyordu.³¹

Bütün bunlar olurken Vahit paşa, İpsara adasındaki Rumların üzerine de gitmek istemiştir. Ancak Nâşuh-zâde Ali Paşa karşı çıkmıştır. Bunun üzerine ikisinin arası açıldı. Bu sebeple ikisi de birbirini Bâb-ı âli'ye şikayet etmiştir. Fakat Vahit Paşa sağılımu bahane ederek istifa etmiştir.

Vahit Paşa daha Sakız adasından ayrılmadan Kaptan-ı derya Ali Paşa düşman saldırısına uğradı. Ateş alan kalyonundan kaçarken bir ağaç parçası başına düşerek vefat etti. Vahit Paşa'nın Ali Paşa'ya kasıtlı olarak yardım etmediğini Ali Paşa'nın torunu Mahruki-zâde Cafer Bey ifade etmektedir. Anadoluhukâsına geçip Urla'ya yerleşen Vahit Paşa, İstanbul'dan kendisine uygun bir görev istememiştir. Ancak Ali Paşa'ya yardım etmemesi sebebiyle vezirliği alınarak Alaîye'de oturması emredildi. Kısa bir süre sonra da Afyonkarhisara nakledildi.

Galip Paşa'nın Sadrazam olmasından sonra vezirliği iade edilen Vahit Paşa, Halep Valisi oldu(1824). İki yıl sonra tekrar vezirliği alıp Konya'ya, arkasından Bursa'ya gönderildi. 1827'de vezirliği tekrar verilerek maaşları kendisi tarafından verilmek üzere 500 askerle Akdeniz boğazı civarında Eski İstanbul Muhafizliği'na getirildi. Arkasından Bosna Valisi oldu. Hareketinden evvel 14 Ağustos 1828'de vefat etti.³²

²⁸ UZUNÇARŞILI, A.g.e., s.130-131

²⁹ Zuhuri DANIŞMAN, Osmanlı İmparatorluğu Tarihi, C.11, Z.D. Yayınevi, İstanbul-1966, s.245-246

³⁰ UZUNÇARŞILI, A.g.e., s. 131, SÜREYYA, A.g.e., s.1649, Bursalı Mehmet Tahir Efendi, A.g.e., s. 154

Vahit Paşa, Kütahya'da açtığı kütüphaneden başka, Kilis'te babasının kabrini de yaptırdığı bilinmektedir.¹¹

4. ESERLERİ

Vahit Paşa ikisi basılmış altı eseri vardır. Bu eserler sırasıyla şunlardır;

4.1. Fransa Sefaretnâmesi¹²

Bu eser Napolyon'a elçi olarak gittiği zaman tuttuğu notları ve hatalarından meydana gelmiştir. İki baskısı vardır, İlk baskı 1286'da Matbaa-i İlimiye-i Osmaniye'de, ikinci baskı da 1304'te Ebuzziya basımevinde yapılmıştır. Küçük boy 118 sayfadan oluşan kendi el yazması bir nüshası kendi adını taşıyan kütüphanede 1028 nolu cilt içerisinde bulunmaktadır. Bu nüsha basılmış nüshalarдан farklıdır.

4.2. Minhacü'r-Rümat:

Yedi bâbtan oluşan bu eser, okçuluğa daidir. İçerisinde okçuluğun tarihçesi, İstanbul'da Okmeydanı'nda yürütülen usuller ve burada bulunan yerlerin özellikleri verilmektedir. 68 varakтан oluşan eserin kendi el yazması nüshası kendi adını taşıyan kütüphanede 1020 numaralı kayıta bulunmaktadır.

¹¹ SÜREYYA, A.g.e., s.1649

¹² Bu eserin yazılı ve basma nüshaları ile birlikte, hakkında yayılmış eserlerde bulunmaktadır. Bunları şu şekilde sıralayabiliriz:

I-BASMALAR: Bunlar kitap halinde üç defa basılmıştır.

a) Sefaretnâme-i Seyyid Mehmet Emin Vahid Efendi Paris-1843 (Paris Şark Dilleri Mektebi Yayınlama: Relation de l'ambassade de Mohammed Vahid Efendi)

b) Sefaretnâme-i Seyyid Vahid Efendi. İstanbul-1283

c) Fransa Sefaretnâmesi (temsil-i sınıf), İstanbul-1304

U-YAZMALAR:

a) Ankara, Türk Tarih Kurumu Yazzalan, No. Y53.

b) İstanbul, Süleymaniye Kütüphanesi, Esat Efendi, No. 2277

c) İstanbul, 1. Üniversitesi Külliyesi, Yıldız yazzaları, No.343

d) İstanbul Şehir Kütüphanesi, Çevdet Bey yazzaları, No. K. 38 (Bu nüshamız 75-138. sayfalarında 1808'de Ingiltere ile yapılan barış antlaşması hakkında Vahid Efendi'nin Padığa sunduğu takririn bir sureti yer almaktadır. Ayrıca, yazmanın somurka bir seferin rastı bir adam olmasa ve kendi devletine rastı tutulması gerekiği hakkında ilgi çekici bazı düşünceler bulunmaktadır.)

e) İstanbul Şehir Kütüphanesi, Çevdet Bey yazzaları, No. K.55/1

f) İstanbul Şehir Kütüphanesi, Çevdet Bey yazzaları, No. 409 (Vahid Efendi'ye verilen talimatı ayrıntı ve Sefaretnâme metni arasında iktiva eden kanık bir ekşik bir nüshadır.)

g) Viyana, Kult. - Akad. No.232

g) Paris, Bibl. Nat., No. S. 507

h) İstanbul Üniversitesi Tarih yazzaları No. 1240

i) İstanbul Topkapı Sarayı Müzesi, Hazine, No. 1437 (Bu nüshada Napolyon ile Talleyrand'ın birer mektup suretleri vardır.)

j) İstanbul Fatih Millet Kütüphanesi, No. 338

Olasılıkla Veliyyüddin Efendi Kütüphanesi, Çevdet Paşa Kitapları, No. 82

4.3. Şerh-i Kaside-i Dimyatiyye:

97 büyük yapraktan oluşan eser, Şeyh Nurettin Dimyatî'nın Esmâ-i Hüsnâ kasidesinin şerhi olup İstanbul adasında bulunduğu sırada kaleme almıştır. Kendi el yazma nüshası adını taşıyan kütüphanenin 717 numaralı kayıta bulunmaktadır.

4.4. Tarih-i Vak'a-i Cezire-i Sakız:

1821'de ortaya çıkan Rum işyanının bastırılmasında denizden ve karadan yapılan çatışmalardan kısa bir tarihdir. Eser kaleme alınmasındaki amaç, Ali Paşa'ya yardım etmemesini kapattmak maksadı olduğu ifade edilmektedir. 1909'da Mekteb-i Sanayi basımevinde basılmış, ancak bu nüshalar hem eksik, hem de ifadeleri değiştirilmiştir. Eser 38 varaktan oluşmaktadır. Kendi el yazması nüshası adını taşıyan kütüphanenin 1043 numaralı kayıda bulunmaktadır.

4.5. Devlet-i Aliye ile İngiltere Devleti Süret-i Musâlahası ile İcmâl-i Mükâlcimelerini hâvi Takrir Tarzında Risale:

28 varaktan oluşan bu eser adını taşıyan kütüphanenin 1028 numaralı kaydında bulunan cildin içerişindedir.

4.6. Avrupa Devletlerini Nâtik Hülâsa:

28 varaktan oluşan bu eser de 1028 numaralı kayıda bulunan cildin içerişindedir. 1811 tarihindeki Avrupa devletlerinin tarih ve coğrafyalardan bahseden kısa bir özettir.

Vahit Paşa'nın bu eserlerinden başka, kendi eserlerinin çeşitli yerlerinde divan edebiyatı tarzında şiirleri de vardır. Fakat bunlar önemli bulunmamaktadır.¹³

m) Ankara Milli Kütüphane yazzaları. No. A.712 (V. 44 B-80 B). Aynı mecmuada (V. 81 - B-104 A) "Devlet-i Aliye ile İngiltere Devleti'nin süret-i musâlahasıyla İcmâl-i mukâlcimelerini Hâvi Hüsâ-i mezbûrûn Murâħħas ve Mc'âħħâmu Seyyid Mehmet Vahid Efendi'nin İlkâm-i maslahatta Kaleme Aldığı Takrir" de bulunmaktadır.

III-NESRİYAT:

a) Selâhattin GÜNGÖR, "III, Selim'in Sefin Napolyon'u Görmeje Nasıl Gitti", Cumhuriyet Gazetesi, 16-17 Temmuz 1941 tarihli nüshaları.

(UNAT, A.g.e., s.202-203, SÜREYYA, A.g.e., 1649)

13 YESİL, A.g.m., s.18, UZUNCARŞILI, A.g.e., s.132, Bursa Mehmet Tahir Efendi, A.g.e., s.154, Ali BERBEROĞLU, "Vahit Paşa İl Halk Kütüphanesi", Kütahya, (Altıirkün Doğumunun 100. Yılına Armağan), Kütahya Belediyesi Yayı., İstanbul-1981/1982, s.747

KAYNAKÇA

- AHMET CEVDET PAŞA, Tarih-i Cevdet, C.8, (Sad. Tevfik TEMELKURAN), Üçdal Neşriyat, İstanbul-1966
- AHMET CEVDET PAŞA, Tarih-i Cevdet, C.9, (Sad. Tevfik TEMELKURAN), Üçdal Neşriyat, İstanbul-1966
- BERBEROĞLU, Ali, "Vahit Paşa İl Halk Kütüphanesi", Kütahya, (Atatürk'ün Doğumunun 100. Yılıma Armağan), Kütahya Belediyesi Yay., İstanbul-1981/1982,
- Bursalı Mehmet Tahir EFENDİ, Osmanlı Müellifleri, (Haz. İsmail ÖZEN), Meral Yayınevi, İstanbul-1975
- Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, C.23
- DADAŞ, Cevdet, - BATUR, Atilla, Osmanlı Arşivlerinde Kütahya, Kütahya Belediyesi Yay. Kütahya-1999
- DANIŞMAN, Zuhur, Qsmanlı İmparatorluğu Tarihi, C.11, Z.D. Yayınevi, İstanbul-1966
- ESMER, A. Şükrü, Siyasi Tarih, İstanbul-1944
- Mehmet SÜREYYA; Sicili Osmanî, (Haz. Seyit Ali kahraman), C.5, Tarih Vakfı, Yurt Yay. İstanbul-1996
- PAKALIN, M. Z.,Osmanlı Tarih Deyimleri Ve Terimleri Sözlüğü, C.3, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul-1983
- TUKİN, Cemal, Osmanlı İmparatorluğu Devrinde Boğazlar Meselesi, İstanbul-1947
- UÇAROL, Rıfat, Siyasi Tarih, İstanbul-1985
- UNAT, Faik Reşit, Osmanlı Seffirlerive Sefaretnâmeleri, (Haz. Bekir Sıtkı BAYKUT), TTK., Ankara-1968
- UZUNÇARŞILI, İ. Hakkı, Kütahya Şehri, Devlet Mtb., İstanbul-1932
- Vahit Paşa'nın Sesi, Türk Kütüphaneciler Derneği Yay. Kütahya Şb., S.20, 1995
- YEŞİL, Mustafa, "Kılıslı Vahit Paşa Kütüphanesi", Ülkü Dergisi, S.25, Ulus Basımevi, Ankara-1949

Dumlupınar Üniversitesi Sp^MF^p Sosyal Bilimler Dergisi
Sayı: 5 ^ ^ || {3 y Haziran 2001

KÜTAHYA FUTBOL HAKEMLERİNİN SOSYO-KÜLTÜREL YAPILARI, HAKEMLİĞE YÖNELME SEBEPLERİ VE HAKEMLİK ANLAYIŞLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

*Mehmet ACET

ÖZET

Bu araştırma, futbol gibi gündemizde, spor dalları arasında oldukça önemli bir yeri bulunan futbol hakemliğinin, futbolun gelişmesine ve ilerlemesine katkısının bulunduğu dörtincestinden hareketle, Kütahya Bölgesinde çeşitli klasman grubundan faal olarak görev yapan 60 futbol hakeminin, sosyo-kültürel yapıları ve hakemlige yönelimlerinde etkili olan kriterlere yönelik bir araştırmasıdır. Araştırma, 1999-2000 futbol sezonunun Mart-Nisan aylarında Kütahya'da gerçekleştirılmıştır.

Yapılan alan araştırması sonucu elde edilen veriler, SPSS For Windows 7.5 paket programında frekans ve persent değerleri alınarak veriler tablo haline dönüştürülmüş ve yorumlanmıştır.

Sonuçta ise; araştırmamıza katılan faal futbol hakemlerinin çoğunuğunun devlet memuru, il işçi ve öğrencilerden olduğu, yine hakemlerin çoğunuğunun, ilse mezunu ve üniversite öğrencisi olduğu, daha önce futbol branşında, amatör olarak uğraşıklarını ve hakemlige başlamalarındaki etkenlerden, arkadaş çevresinin ve ailesinin etkili olduğu, hakemlik yaparken maddi gelir beklemeden manevi bir hiz akıkkarı on plana geçmiştir. Yani hakemliği bir meslek olarak değil, amatör bir anlayış içerisinde yaptıkları bulunmuştur.

* Okt. Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu